

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 18. Gudericus Episcopus Laudunensis trucidatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. Patriarchæ Antiocheno subjectæ fuisse.
 A.C. III. 2. sent.

§. XVIII.

Gudericus Episcopus Laudunensis trucidatur.

*Guib. No-
 vig. III. de
 vita c. 5.*

Gudericus Episcopus Laudunensis plures ob causas populi invidiam in se concitaverat, maxime vero ob sacrilegam cædem Gerardi Cressiacensis, viri inter Optimates illius urbis præcipui, quem Rorico Episcopi frater in Ecclesia Cathedrali orantem interfecerat, Gudericus quidem tunc absente, nam profectio- nem Romam susceperat; sed nemo dubitabat, quin ideo solum in Italiam iter ingressus fuisset, ut suspicionem paricidii, quod abiturus mandasset, a se removeret. Illud vero multo magis civium Laudunensium animos irritavit, quod postquam jurejurando Civile foedus recepisset, illud tamen omnibus viribus abrogare niteretur. Civile foedus dicebatur nova Societas, quam urbium cives, indulgentibus Dominis suis, cum in finem inibant, ut contra vim Nobilium se tuerentur, & in causis ad ipsos pertinentibus cives civibus jus dicerent. Qui in hujusmodi societatem jurabant, proprio nomine Cives appellabantur, & de gremio suo Præfectos eligebant, qui Majores, Conjurati, Consules vel aliis ejusmodi

*vid. Cang.
 Gloss. Com-
 munit.*

modi nominibus vocabantur. Hæc est ^{Sæcul. XII.}
 Magistratum Civilium & subditorum A.C. 1112.
 origo. Quia autem plerique urbium &
 Pagorum incolæ adhuc dum Servitutis
 jugo premebantur, libertatem redime-
 bant, data ingenti pecuniæ vi, quam Re-
 gis vel potentissimi in sua provincia Prin-
 cipis ærario inferebant, ut civitatis jus
 acquirerent, & una pensione a ceteris
 omnibus se liberarent. Id vero sæpe
 minorum Dominorum præsertim Eccle-
 siasticorum injuria fiebat, quibus cives,
 postquam eorum vires crevissent, census
 veteres, quod eos justo Titulo carere di-
 cerent, solvere recusabant. Id multum
 odii civium jure utentibus creabat.

Non alterius alicubi civilis fœderis
 mentio prius occurrit quam Laudunen-
 sium, qui id Juris a Rege, hujus urbis
 Domino acceperant. Idem privilegium
 se civibus conservaturum esse Episcopus
 juraverat; sed nihilominus elapso haud
 longo tempore Regem ad illud abrogan-
 dum sollicitavit. Qua re comperta cives
 Regi & Regiis Præfectis quadringentas
 libras argenti obtulerunt, si jus civitatis
 ipsis integrum servaretur. At Episcopus
 libras septingentas se daturum esse pol-
 licitus est, si idem Jus revocaretur, &
 obtinuit. Nam Rex pluribus dotibus
 eximiis ornatus hoc tamen vitio labora-
 bat, quod viris avaritia corruptis plus

R 4 justo

c. 7.

Sæcul. XII. A C. 1112. justo fideret. Cum hoc pactum in Cœ-
na Domini, die decima octava Aprilis,
anno millesimo centesimo duodecimo,
ratum habuisset, Rex altera die, quæ erat
Parasceves, Lauduno excessit, & Episco-
pus eadem die a civibus tantum censum
exegit, quantum quisque ad impetran-
dum jus civitatis Regi dederat, eandem-
que pensionem sequente die imperavit.

Hæc res civium animos tanto furore
accendit, ut Episcopum e medio tollere
flatuerent, & ex iis viri quadraginta in
Præfulis necem conjurarent. Quo com-
perto, celebris Doctor Anselmus, Eccle-
siæ Laudunensis Decanus, Gudericum,
jam jam lecto se commissurum, de immi-
nenti periculo monuit, qui primo quidem
plebeculæ minas sprexit; ne tamen vi-
deretur temere agere, nocte Paschali ad
celebrandos matutinos se non contulit.
Altera luce, priusquam solemnī pompa
de more procederet, familiares suos &
Nobiles arma sub vestibus suis tegere
jussit, Servosque ruricolæ Ecclesiæ Epi-
scopalis armatos adesse, qui Ecclesiæ &
Palatii sui munitas turres custodirent.
Hos die Martis, se periculum evasisse exi-
stimans, omnes dimisit. At die Jovis,
vigesima quinta Aprilis, S. Marco Sacra,
Guderico Episcopo cum Gualterio Ar-
chidiacono de modo colligendi pecunias
deliberante, in plateis exoritur tumul-
tus

Cædes
Episcopi.

c. 8.

tus Clamantium: *Civitas! Civitas*: tunc Sæcul. XII.
 que cives e domibus erumpunt, gladiis, A.C. 1112.
 arcubus, securibus, falcibus, clavis, &
 hastis armati, atque Ecclesiam Cathedra-
 lem emensi, ædes Episcopales turmatim
 intrant. Tanto strepitu exciti Nobiles
 ad fidem Episcopo juratam celeriter præ-
 standam advolant, non nullique eorum
 a civibus sternuntur.

Episcopus aliquamdiu conjectis in ir-
 ruentes lapidibus & telis se tuitus, nam,
 olim armis inclytus, melior miles quam
 Antistes habebatur, tandem cum totius
 populi impetum ferre non posset, vesti-
 bus suis cuidam famulorum traditis, ipse
 serviles induit, ad Ecclesiæ Cellerarium
 confugit, seque in dolio abdit, quod ami-
 ci imposito operculo clauserunt. Atta-
 men civibus Præsulem ubique locorum
 investigantibus ab aliquo suorum prodi-
 tus Gudericus, e dolio capillis extrahi-
 tur, & in Canonorum porticum rapta-
 tur. Ipse jam civium misericordiam ob-
 testabatur, pecuniam, quantumcunque
 exposcerent, se daturum pollicebatur, ju-
 rejurando affirmans, se exinde ipsorum
 Episcopum non amplius futurum esse, ac
 ex illa provincia migraturum. Sed ini-
 micorum aliquis levata securi adhuc lo-
 quentem ferit in capite, alius collabentis
 faciem mediam infra oculos ense divi-
 dit. Crura quoque a corpore multis
 R 5 vulne-

Sæcul. XII.
A.C. 1112.

vulneribus perfosso avulsa, & latronum aliquis, ut gemma annulo inserta poteretur, digitum resevit. Tandem corpus occisi nudum in fori angulum provolvitur, ubi prætereuntes truncum quoque conviciis & saxis insectabantur, cumque ita usque in diem posteram jacisset, cum Anselmus Decanus sine pompa & celeriter in Ecclesia S. Vincentii sepeliri jussit.

c. 9. append.
ad Sigeb. an.
1112.

Inter hæc ignis Domui Episcopali subjectus, etiam Ecclesiæ Cathedralis tecta corripuit, indeque ad Ecclesiam S. Joannis, ubi illa tempestate Abbatia Virginum erat, & proximas ædes pervasit, quæ concrematae in cineres subsederunt. Cives nefandi facinoris præcipui auctores, cum timerent Regem vindicem, ad præsidium cujusdam Thomæ *Marle*, crudelissimi in illa Regione Tyranni, confugerunt. Urbs deserta & diripientibus prodita. Duo autem fratres Anselmus & Rudolphus, ambo tam virtute quam doctrina conspicui, ut ceteris remanentibus solatio essent, non fugerunt, sed Sacrae Scripturae verbis trepidos hortabantur, ne in adversis deficerent. Haud diu post Rudolphus Archiepiscopus Remensis Laudunum venit, Ecclesiam Cathedrali pollutam, nempe illam partem, quæ post incendium supererat, reconciliaturus. Ad S. Vincentium quoque

Ecclesia Laudunensis.

Herm. de mirac.

c. 10.

que

que se contulit, ubi Missam solemnem Ritu Sæcul. XII.
 pro anima Guderici Episcopi celebra- A. C. 1112.
 vit, nulla enim hæcenus pro defuncto
 oblata fuerat. Inter illius Missæ Solemnia
 graviter contra Jus civitatis ad populum
 dixit, quod Servis occasionem præberet,
 potestati Dominorum suorum se subtra-
 hendi. Attulit exemplum S. Petri præ-
 cipientis, ut Dominis suis subditi essent, 1. Pet. 2. 18.
 etiam discolis, & Canones prohibentes,
 ne mancipia Dominis suis sub specie Re-
 ligionis eripiantur. Hac de re Rudol-
 phus in Regia quoque & in diversis co-
 mitiis differebat. *Camg. c. 3.*

Guderico in hunc modum sublato,
 Laudunenses licentiam alium Episcopum
 illius Ecclesiæ eligendi a Rege petierunt,
 qui sine ulla electione Hugonem Deca-
 num Ecclesiæ Aurelianensis nominavit,
 ut Decani Dignitatem Stephano Cancel-
 lario suo, ei enim ad Episcopatum præ-
 clusa erat via, conferre posset. Hugo
 Sedem Laudunensem haud plus septem
 mensibus occupavit, quibus elapsis, con-
 siliis suggerentibus Anselmo, Rudol-
 pho, aliisque spectatæ pietatis viris, ele-
 ctus est Bartholomæus, Canonicus &
 Thesauro Præfectus Ecclesiæ Beatæ Vir-
 ginis Remensis, generis nobilitate & vir-
 tutum splendore clarus. Is Canonice
 electus, sed invitus, Laudunensi Eccle-
 siæ annos triginta octo præfuit. Gui-
 bertus *Guib. c. 14.*
*Herman. mi-
 rac. I. c. 2.*

Sæcul. XII. bertus Nogentiniensis memorat, in Con-
 A.C. 1112. secratione istorum Episcoporum morem
 Sup. lib. fuisse consulendi Sacram Scripturam, ad
 XXXI. §. I. eruenda prognostica, an sorte prospera
 Conc. vel adversa Ecclesiam recturi essent.
 Hæc erat illa Superstitio, quam Veteres
 Sortes Sanctorum appellabant.

Clerici Laudunenses, ut haberent,
 Agath. c. 42. unde Ecclesiam Cathedralē Dominæ
 Guib. c. 12. Nostræ repararent, statuerunt, in regio-
 Herm. c. 3. nes Franciæ mittere viros, qui portantes
 arcam Reliquiarum, ex incendio ereptarum,
 stipem cogèrent, ita enim illa ætate
 mos ferebat. Igitur septem Canonici
 & sex Laici deliguntur, qui Reliquias
 comitarentur; hi in octava Ascensionis
 profectioem exorsi ad Festum S. Mat-
 thæi opimis eleemosynis onusti redie-
 runt. Plura etiam miracula in illo itinere
 Guib. 1. de per territorium Bituricense, Turo-
 Pigno. SS. nense, Andegavense, Cenomanense, &
 c. 2. §. 6. Carnotense patrata fuisse narrabantur.
 Herm. l. II. Anno sequente millesimo centesimo de-
 cimo tertio in Angliam navigarunt, ubi
 iterum edita miracula; quod ex Historia
 Hermanni Monachi, paulo post jussu
 Bartholomæi Episcopi scripta, discimus.
 lib. III. Ita stipem usque adeo abundantem col-
 legerunt, ut Ecclesia Dominæ Nostræ
 Lauduni intra spatium duorum annorum
 & sex mensium restaurata, sexta Septem-
 bris

bris anno millesimo centesimo decimo quarto consecrari potuerit.

Sæcul. XII.
A.C. 1112.

§. XIX.

Monasterii Saviniacensis Origo.

Sub idem tempus Monasterium Saviniacense in Normannia, postea celebris Congregationis Caput, S. Vitalis fundavit, cujus historiam ab origine repetere operæ pretium est. Is circa medium superioris Sæculi in vico Tertiovillano prope Bajocas natus erat, Patre Reinfredo & Matre Roharda, qui multorum agrorum Domini, quod ex eorum cultura colligebant, in opera Charitatis, & imprimis in alendos hospites impendebant. Ubi Vitalis ad illam ætatem pervenit, qua pueri erudiri possunt, eum Magistro tradiderunt, a quo & pietatem hausit & literas didicit, jam tunc tantam morum gravitatem præferens, ut a sodalibus Abbas parvulus diceretur. Artibus liberalibus instructus relictis parentibus, alios præceptores docentes audiit, maximo suo in scientiis profectu. Exinde ad domum paternam reversus, & Sacerdotio initiatus, Roberto Comiti Moritoniensi, Guilielmi Regis *Conquæstoris* fratri uterino, Capellanus ab obsequio fuit, qui Vitali Præbendam in Ecclesia Collegiata, in urbe sua anno millesimo octogesimo secundo recens condita, contulit.

Annis

Clem. M. S.

*Fongere
de
1112
1112*

1112